

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

V ante R

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

eiferate activum protulit Cicero Ad. 4. in Verrem, si mendo locus vacat: Nam me dies, vox, latera deficient, si hoc nunc vociferare velim, quam miserum indignumq; sit, &c.

Vociferatio, vociferationis, verbale f. t. Clamor, actus vociferandi. [ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς] Gal. Brayement, criement, hayement. Ital. Iffridare. Ger. Erhebung der Stimm/tauffchreyung. Hif. Obra de gaitar. Pol. Glosne wol awie. Vng. B. dtes, kiatas. Ang. A crying loud, braying.] Cic. pro Cluent. Nam in ipso sermone hoc & vociferatione mortua est. Ad Herenn. li. 3. Habet enim quidam illiberale, & ad muliebrem potius vociferationem, quam ad virilem dignitatem in dicendo accommodatum.

Voco, vocas, act. p. ad voco, accerso, appello, adduco. [ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς] Gall. Appeller, hucher. Ital. Chiamare. Ger. Gerufen. Hifp. Llamar. Pol. Wolam. Vngar. Hivom, nevezem. Ang. To call, or call one by name.] Plautus in Capt. Quæ ad patrem vis nuntiatur, vii vocem huc ad te. Virgil. 11. Aeneid. vatisque instigat vocibus alas, Nomine quenque vocans. Cicero & Verr. Deinde ipsum regem ad cenam vocavit. Vnde vocatores dicti sunt, quibus invitandi datum est negotium, sive qui per se vocant ad cenam. xlvij. Plinius lib. 35. cap. 10. Invitatus ad regis cenam venit, indignantique Ptolemæo, ac vocatores suos ostentanti, ut diceret a quo eorum invitatus esset, ille arrepto è foculo carbone extincto, imaginem in pariete delinnavit. Tanti vocat ille pudicam, à Juvenale Satyra sexta, dictum in hunc sensum: Tantum accepit, ut illam dicat esse pudicam. Verba Juvenalis sunt hæc: Bis quingenta dedit tanti vocat ille pudicam. Loquitur de Celsennia muliere impudicissima, quam tamen maritus pudicam esse asserabat: non quod ita res esset, sed quod quingenta dotis nomine accepisset. Vocare aliquem ad calculos, est eum vocare ut suffragium ferat. Vocare servos ad libertatem, est eos incitare ut sese vindicent in libertatem. Vocare aliquem ad computationem, dixit Plin. in Paneg. Nemo recentem, & attonitam orbitatem ad computationem vocet, cogatque patrem, quid reliquerit filius, scire. Vocare aliquem ad testimonium, est testem citare. Vocare aliquem in crimen, est aliquem criminis accusare. Vocare in discrimen, est periculo committere. Vocare aliquem in invidiam, est, quod vulgus indoctum ait, adducere in malam gratiam. Vocare rem aliquam in medium, est discutendam proponere. Vocare aliquem in partem, est eum vocare ut alicujus rei partem accipiat. Vocare aliquid ad calculos, est in supputationem deducere. Cicero de Amicitia: Hoc quidem est nimis exiliter, & exigue ad calculos vocare amicitiam: ut par sit ratio acceptorum & datorum. Vocare deos in vota, est votis factis deorum auxilium explorare. Virg. lib. 3. Aeneid. Ni palmas ponto tendens utraq; Cloanthus, Fudissetq; preces, divosque in vota vocasset. Vocare aliquem à molestia vocat, multum proficis. Sic vocare ad vitam, ibidem, pro eo quod est bono animo esse jubere, & eum qui jam necem sibi inferre constituerat, spe meliori injecta ab instructo revocare. Vocata est opera, dixit Plaut. in Stich. Cœnabis apud me, quoniam salvos advenit. R. Vocata est operatio est, non vacat apud te coenare, quoniam rogavit me aliquis ut negotium aliquod pro se transgerem.

Vocatus, vocata, vocatum, participium [ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς] Ital. Chiamato. Germ. Gerufft. Hifp. Llamar. Polon. Zewolani. Vngar. Hivonatator. Ang. Called. Ovid. 1. Metam. Contuliumque vocatenuit mora nulla vocatos. Horat. 2. Carm. Ode 18. Vocatus, atque non vocatus audit.

Vocatus, vocatus, vocatus, m. q. [ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς] Gal. Invoctation, priore. Ital. Invoctatione, prece. Ger. Ausruf, fang, oder betrubung. Hifp. Obra de llamar, ruego. Pol. Wymania. Vngar. Kibodog. Ang. Calling, or invocation and prayer.] Virg. 10. Aeneid. nunc o nunquam frustrata vocatus. Halta meos, &c. Vbi Serv. Vocatus: hoc est, invocationes & preces: nam appellatio est à verbo que semper in io exit, aut in us: id est, nomen verbale. Cic. 3. de Orat. Manè Idib. Septembris. & ille Senatus frequens vocata Drusi in Curiam venit.

Vocatio, penultima producta, ois, verbale, m. t. [ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς] Gal. Semmovent, invitator au hucher. Ital. Chiamatore, invitatore. Germ. Ein beruffen. Hifp. Que llama à otra que venga, convidador. Pol. Wywac. Vng. Hivon. Ang. A callor.] Vocatores dicti sunt, quibus datum est invitandi negotium, sive qui ipsi invitant ad cenam. Plin. lib. 35. cap. 10. Invitatus ad Regis cenam venit, indignantique Ptolemæo, & vocatores suos ostendenti, ut diceret, a quo eorum invitatus esset.

Vociferatio, penultima, coit. Frequenter voco. [ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς] Gall. Appeller ou hucher, fanner. Ital. Strachiamare. German. Embiggen. Hifp. ruder nomen. Hifpan. Llamar a invoca. Polon. Wilewac. Vngar. Hivodatorem. Ang. To call often.] Plautus in

Capt. Pagnium vocitatus est. post vos nomen indidit. Tyn-daro. Cicero 2. de Nat. deor. Quas nostris septem solus vocat-retiones.

V ante P. Vpillo, onis, m. t. Positum est à Virgilio pro opillione, causa metri. Aegloga 10: Venit & Vpilio, rardi venire bubali. Est autem opilio, vel upilio, ovium custos. [ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς] Gal. Berger. Ital. Pecararo. Germ. Ein Schafhuet. Hifp. Faller de oves. Pol. Owczary. Vng. lub pastanhar, rubez. Ang. A shepherd or keeper of catall.]

Vpupa, upupa, f. p. Avis, cridis à capite excurrentibus galata, in simo semper commorans. [ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς] Gall. Hape. Ital. Salla. Ger. Ein Wobbeff. Hifp. El abubilla aur. Pol. Budek. Vngar. Sueddi habok. Ang. A lapwing bird.] Plin. lib. 10. cap. 19. Mutat & upupa, ut tradit Aeschylus poëta, obsecra alia pilla avis, crista visenda plicatili, contrahens eam, subgenique per longitudinem capitis, & Plaut. in Capovis, Vpupam pro meretricie accipit. Idem (saguis) huc mihi advenit upupa quæ me delectat, data est.

V ante R. Vrichis, pen. cor. ægypti. Meatus est proficiscens ex fundo vesicæ foetus in utero existentis, lotium deficiens in membranam urinæ recipiendæ destinatum, quæ à medicis anuroth appellatur. Vide Galenum lib. 13. de Vlu partium, & de materia de Confectione vulvæ.

Vræon, Pifcis, thynni pars Varroni lib. 4. de Ling. Lat. Geni Grammatici, vræon, pifce ræi vræon. Pifcus: rubrum, & complexa catinum, Cauda natat thynni. Athenæus ægypti partem ex thynno vocavit.

Vranos, Vox Græca cælum significans, quasi vranos (vranos) quæ Ambrosii lib. Hexam. ab ægypto, quod sit visus pervium, & minime densum, ut est aqua & terra.

Vranoscopus, pi. vræon, Pifcis idem cum calioopho, sed habens prægrande, quo cicatrices, & excrescentes in oculorum canaliculis persanantur. Dicitur vranoscopus ab oculis, quæ in capite habet ita situm, ut eo cælum intrare videatur. Vide Plin. lib. 32. cap. 7.

Vrbânatum, Vrbânæ, Vrbânitas, Vrbânus, Vide VARI. Vrbânus, pen. cor. Teli genus oblongum. Plautus in Bacch. Stitidi est machæra, & nobis urbis est domi. Vrbânus sunt Chrysaliminas referentis, & militis scymæ scymæ dicitur retundens. Placidiæ Fulgæus legit hoc loco Vrbânæ & interpretat jaculi genus, quod Veruū vocat. Vide Esal. Ad. 4.

Vrbis, hujus urbis, f. t. Oppidum muro circumdatur. [ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς] Gall. Vos ville. Ital. Città. Ger. Ein Stat. Belg. Ein Stat. Hif. La ciudad. Pol. Miasto. Vng. Kertés város. Ang. a town, or town with walls.] ab vivo, aratri curvatura: quod vitæ junctis bobus, tauro & vacca. Hetrusco ritu in condendis arboribus, interiore vacca, aratro circumgebant sulcæ, intra quæ urbem edificarent. Hoc faciebant religionis causa, ut auguratio, ut urbs fossa, muroque munita esset: & locum unde mæ fodiissent, Fossam vocabant. Virgil. lib. 1. Georg. Apta dicitur, qua moenia signet aratro. Quidam ab orbis urben appellatam putant, quod sulcus in orbem duceretur: nam vrbâtes antiquæ in orbem fiebant. Proprie autem Roma Vrbis dicta est per antonomasiam, quæ cætera dicuntur Oppida, ut testatur Quintil. lib. 8. cap. 2. Vrbis autem vocabula propriè adificia ipsa significatur. Virgil. lib. 1. Aeneid. Vrbis antiqua fuit, Tyri teouctæ coloni, Carthago. Civitas autem nomine intelliguntur cives ipsi. Cicero libro 1. de Repub. Quam quum locis inuicem sepeissent, ejusmodi conjunctionem testorum Oppidum, vel Vrbem appellabant, orbibus distinctam spatiasque communibus. Omnis ergo populus, qui est talis coetus multitudinis, qualem exposui, Civitas est. Idem pro Sextio: Tum domicilia conjuncta, quas urbes dicimus, invento & divino jure & humano moribus sepebant. Sed confunduntur quandoque, ita ut Vrbis pro civitate ponatur, idque per metonymiam, ut ait Quintilian. lib. 12. cap. 6. Virgil. 2. Aeneid. Invadunt urbem somno, vinoque sepebant. Et civitas pro urbe. Senec. Quum plerisque civitates videremus terræ motu funditur collapsas. Ab urbe fit Suburbium & Suburbanum, Vrbânium, & Vrbicus dicitur ab oppido Oppidanus, & Oppidicus.

Vrbis, us, urbica, urbicum, Quod ad urbem pertinet: sicut Urbicus, quod ad rus. [ἰσχυρὸν ἰσχυρῶς] Gall. De la ville. Ital. Citatino. Ger. Statius/ der Stat. Hifp. Cosa perteneciente a ciudad. Pol. Myko. Vngar. Város. Ang. Of a town.] Gell. lib. 13. cap. 18. quod autem posset remedium esse, ut nec tam assidue domus Romæ arderent, vrbânium hercle & edilem res rusticas, & urbicas emissem. Suetonius in Augusto: Vrferaciorum, habitentemque annonæ urbice redderet. Martial. in Proteropoli 12: Quæ absolvenda non esset inter ilias quoque occupatones urbicas, quibus facilis consequitur ut molesti ponatur quam officio esse videamus.

Vrbânus

Vrbana, urbana, urbanum, Vrbicus; cui opponitur villanus: Gall. *bourgeois, bourgeois, bourgeois*. Ital. *Civile, urbano, urbano bene*. Ger. *Städtisch*. Belg. *Stads*. Hisp. *Civil, de ciudad*. Pol. *Miasteczko*. Vng. *Városi*. Ang. *of a town, urban, urbane*. Iur. Vrbani mores, Vrbana curia: aut qui in urbe habitat. Eius contrarium est Rusticus. Plaut. in Merc. Vrbani sunt rustici. & Vrbana prædia. Vlpian. l. urbana. ff. de verb. significat. Vrbana prædia omnia ædificia accipiuntur, non solum ea que sunt in oppidis, sed & si forte stabula sunt, vel alia meritoria in villis, & in vicis: vel si Prætoria, voluptati tantum deservientia, quia urbanum prædium non locus facit, sed materia. Vita urbana. Terent. in Adelph. Ego hanc clementiam vitam, urbanam, atque otium securus sum. Ovid. l. de Ponto. Eleg. 9. Nec tu credideris urbanam comoda vitæ Quære Nasonem: quærit & illa tamen. & Per translationem accipiunt pro faceto, comi, lepido, quem Greci *Λογιστὰς* vocant, sive *λογιστὰς*. [Polon. *Obyczajni jarzami*. Vngar. *Emberek, tréfa*.] & pro eo qui in verbis & sono, & usu proprium quendam præ se fert urbis gellum, & sumptum ex conversatione doctorem tacitam eruditionem: quia tamen in significatione Ciceronis tempore dictio fuit nova. Cicero in Epist. Fam. Te, inquit, hominem, ut nunc loquor, urbanum: quod Quintilianus lib. 4. cap. 3. quoque notavit. Cicero pro Domo sua: Et homo facetus in actis etiam sermonem urbanum, ac venustum. Horat. l. Sermon. Satyr. 10. faceret Lucilius, inquam, Comæ & urbanus, fuerit linatior; idem, &c. Et dicitur à Dicaco, quod dicitur est, cuius sermo cum usu aliquem incellit. Ideo Demosthenem urbanum fuisse dicunt, dicacem negant. Quæ admodum autem urbanum & dicacem hominem dicimus, ita urbanum & dicacem sermonem: unde urbanitas & dicacitas tam de oratione, quam de homine dicitur.

Vrbane, id est quod Vrbicus ut urbanicus milites, qui in præsidio urbis locati sunt. l. 25. §. 1. D. ex quib. caus. maior. ubi tamen nonnulla exemplaria habent Vrbaniciani.

Vrbicitas, atis, f. t. Sermo nis lepore, oratio salibus condita, stillicetia. [It. *Urbanità, urbanità, urbanità*. Gall. *Civilité, bonne grace, bon entente*. Ital. *Urbanità, buona grazia, civiltà*. German. *Städtisch, bürgerlich*. Hisp. *Civiles, urbanidad*. Pol. *Obyczajni jarzami, urbanità*. Vng. *Emberek, tréfa, es udarassz*. Ang. *Good manner, gentleness in speech and behaviour*.] Vrbicitas (inquit Quintilianus libro 6. cap. 3. illa est, in qua nihil absotum, nihil agreste, nihil incòsum, nihil peregrinum neque sensu, neque verbis, neque ore, gelève possit deprehendi. Cicero. l. de Finib. Et sunt illius sumpta leviora, ut urbanitas summa appareat, doctrina medicata. Ideo pro Celio: Maledicta autem nihil habet propositi præter contumeliam: quæ si perulantia iactatur, contumeliam facit, urbanitas nominatur. Quintil. lib. 4. cap. 21. Vrbicitas opportuna reficit animos. Est autem hæc significatio metaphorica, tracta à moribus eorū, qui in urbibus agunt, quorum oratio, vitæque omnia lepore, salibus, & venustate a morenis condita est, quam eorum qui in agris agunt. & Non nunquam tamen legitur in propria significatione pro rebas istis urbanis, vel pro vita urbana. Cicero. Trebatio: Tu modo desideria urbis & urbanitatis depone.

Vrbicitas tamen milites, à vrbis quæritur dicuntur non tam qui urbani sunt: id est Romani, quam qui ad urbem pertinent.

Vrbine, adverbium, Facere, lepide, venuste. [It. *Urbanamente, urbanamente, urbanamente*. Gall. *Civilement, plaisamment, de bonne grace*. Ital. *Urbanamente, urbanamente*. Ger. *Bürgerlich, bürgerlich*. Hisp. *A manera de ciudad, con gracia, y civilidad*. Pol. *Pocynosc, i przybitosci*. Vng. *Emberek, tréfa*. Ang. *Courteously, gently*.] Cic. l. de Finib. Facere & urbane, ut è parte audiebam Stoicos iridente. Quintil. lib. 3. cap. 11. Nec sane potuit urbanitas ex confessione incutire lux elabi.

Vrbicitas, Antiquis in usu erat, pro urbane: hoc est, urbanorum more, à vrbis, sicuti contra Rusticitatem, pro rustice, sive rusticorum more. Pomponius apud Nonium: At ego rusticitatem tantam, urbanitatem nescio.

Vrcus, urci, m. Lut Paulus iureconsultus ait: Est vas quo aqua in urnam infunditur, vel in abacum. [It. *Vrcus, vrcus*. (vel) *chambré, chambré*. Gall. *Pot de terre ou d'airain, cruche, boye, coquemart*. Ital. *Boccale, arciola*. Ger. *Ein masser, schüssel, ein seitzbein oder ein metall, schüssel, schüssel*. Hisp. *El jarro*. Pol. *Wobarek, albudzhan do cyrpania, woda*. Vng. *Kanizs, szék*. Ang. *A pitcher or pot for water*.] Martial. lib. 14. Hic tibi donatur panda ruber urceus ansa, Stoicus hoc gelida Frontio petebat aquam. Colum. lib. 12. cap. 21. Sal autem quam candidissimus coniecit in urceo sicili sine pice: qui urceus quæ recipit saltem, diligenter totus oblitur luto paleato. Horat. in Arte. amphora cepit insitum: currite rota cur urceus exit. Vrcus, diminut. [It. *Vrcus, vrcus*. Gall. *Va petit*. Ital. *Vrcus, vrcus*. Ger. *Wasser geschüttelt, schüssel, schüssel*. Hisp. *Poponera, jarro, o el arcada, para sacar agua*. Polon. *Wobarek, szék*. Vngar. *Kanizs, szék*. Ang. A

lille pitcher or pot for water.] Colum. lib. 12. cap. 16. Eodem tempore sorba manu lecta curiosè in urceolos picatos adjecto. Iuven. Satyr. 2. Lectus erat Codrus Procula minor, urceoli sex, Ornamentum abaci, necnon & parvulus infra Cantharus, &c.

Vrcularis herba, A Romanis dicta est, quam herbariorum vulgus hoc *dicuntur*, seu *marum* appellat. iugos, Dioscoridi. [Pol. *Nec y dyen*.] & Dicitur & perdicium, quod perdicem hæc herba peculiariter delectentur. Vrcularis autem idcirco appellata est, quod sua asperitate sit lavandis urecis maximè idonea. Plin. lib. 22. cap. 17. Perdicium, sive parthenium à nostra herba necesse vocatur, ab aliis astericum, folio similis ocymo, nigrior tantum, nascens in tegulis, parietibusque.

Vredo, uredis, f. t. Motus herbarum, fructuum, arborumque qui in vinibus etiam carbunculus dicitur: & in cæteris tubiplo, sars, plantas, arboresque adurens. [It. *Uredo, uredo*. Gall. *Schwebel, uredo*. Ger. *Der brand, uredo*.] Cicero 3. de Nat. deor. Nec si uredo, aut grandio quippiam nocuit, id Iovi animadvertendum fuit. Plinius libro 19. cap. 28. Plerique dicere solem inultum sole acci, sui gibus rubiginis causam esse, & carbunculi viduis. Quod ex parte falsum arbitror: omnemque uredinem frigore tantum consistere, Sole innocuo, & Eil & uredo, exustio cum pruritu, qualis ab urtica tum herba, tum pisce excitatur. Plin. lib. 9. cap. 45. de urtica pisce: Dum admovei sibi manum sentit, colorem mutat, & contrahuntur uredinem mittit.

Vredes, uredis, Meatus oblongi per quos urina à renibus in vesicam deferunt. Vide Celsum lib. 4. cap. 1.

Vrgo, ges, uris, ursum, est silicumbo in aliquid, cogit, premo, impello. [It. *Vrgo, vrgo*. Gall. *Presser, vrgo*. Ger. *Drücken, vrgo*.] Belg. *Drücken, vrgo*. Hisp. *Apresurar, vrgo*. Polon. *Cysnie, vrgo*. Vng. *Erőltet, vrgo*. Ang. *To press, to vrgo, to vrgo*.] Virgilius 1. Georg. sima Solvatur latera, atque oculos stupor urget ineret. Idem 7. Aeneid. iustitiae ingentibus urget Apollo. Cicero ad Attic. lib. 6. Sollicitudine provincie tamen vel maxime urgebatur. Et lib. 121. Sed neque hæc digna longioribus literis: nec erat quod scriberem: & somnus urgebat. & Vrgere, insistere. Quadrigarius libro 5. Annal. apud Nonium: Sed circiter horas duas gravi praelio urserunt: deinde in se ipsa sunt coniecti. Cicero 3. de Finib. Non pugnem cum homine, cui tantum habeat natura bonitatis urgeam, non intelligere eum quid sibi dicendum, quum dolorem summum malum esse dixerit. & Accipitur item urgere pro tegere, ut annotavit Nonius, citans illud Virgili, libro 2. Georgicorum: Qui saxo super, atque ingenti pondere tellus Vrgeret. & item pro acceterat: apud Virgilium libro nono Aeneid. Velle tegetur, tibi quam no des fellina, diesque Vrgeram, & tæia curas solabar anileis.

Vrcia, ex, Commune factorum omnium vitium, sed maxime cicens, quum siliclaginem eius ablaendo, imber id dulcius facit. Plin. lib. 18. cap. 17.

Vrigo, pen prod. uriginis, Vredo quæ ex vi caulica alienius medicamenti provenit. [It. *Vrigo, vrigo*. Gall. *Vrigo, vrigo*. Ger. *Der brand, vrigo*.] Pol. *Vrigo, vrigo*. Vng. *Vrigo, vrigo*. Ang. *Burning in fever by occasion of any heat medicine*.] Plin. lib. 20. cap. 22. At in magna duritia sine feo impostum, vel vehementior utigo timeatur, per duplices pannos.

Vrinâ, urinx, penultima producta, f. p. Serum sanguinis, quod in renibus colatum per ureteras transmittitur ad vesicam. [It. *Vrina, vrina*. Gall. *Vrine, pissar*. Ital. *Urina, pissar*. German. *Harn, urina*. Belg. *Pisse*. Hisp. *Vrina*. Pol. *Mocz, vrina*. Vng. *Vizs, vrina*. Ang. *Vrine, pissar*.] Latini etiam lotium appellat. Dicta Vrina à verbo *vrere*, quod est mæjere. Colum. lib. 2. cap. 1. Aptior est tamen furculus hominis urina quam sex mensibus passus fuerit veterascere. & Vrinam facere, & urinam reddere, idem quod mæjere. Plin. lib. 2. cap. 16. Vrinam mares crasse sublato reddere, ut canes. Col. lib. 6. cap. 30. Quam suo tempore urinam non fecerint. & Vrina genitalis, est genitale sperma. Plin. lib. 8. cap. 43. Incontinentia aliax uterus genitalem urinam reddit, si cogatur in cursum verberibus à coitu.

Vrino, as, penult. prod. sive Vrinor, deponens, penultima producta, Aquam subeo, & rursum emergo: [It. *Vrino, vrino*. Gall. *Nager, vrino*. Ger. *Wasser geschüttelt, vrino*.] German. *Wodet das wasser geschüttelt vnd darunder schütteln*. Belg.

Belg. Dardetes Hispan. Nardar à fermoye. Pol. Nardam sic...

Vriatōi ēr, apud Varronem, m. t. Qui in aquam, merguntur...

Vrinum ovum, Ovum irritum, & inefficax, quod citra coitum...

Vriōn, Terre genus, quod in corrugis faciendis diligenter...

Vro, uris, ussi, ustum, verbum adivum est, Cremo, vel calore...

Vrens, ureatis, participium. [Vri] jekidh [Vri] jekidh...

Vriōn, Terre genus, quod in corrugis faciendis diligenter...

fieri extremitas, vel potius spinæ extremitas ossi sacro subius adherens, podiciq; superne iungetur, quod alio nomine dicitur & sic appellatur. Aristoteles vero libro primo de Animalibus, ut eandem quadrupedum vult esse, ita volucrum uropygium, & easum duntaxat quæ scissas alas habent: idq; dicitur volucris ad dirigendos volatus, quem admodum uropygium remouet. Martialis lib. 3. Verullina vetula inter ceteras deformitates uropygium maceræ anatis obicit, de pygem videlicet eam significans, tritisque & exilibus natibus. Quam (inquit) anatis habeas uropygium maceræ, &c. Vropygium, pen. prod. m. t. Instrumentum rusticum. Cato cap. 10. Vropygium unum, crates stercorarias quatuor, &c. Vrruncum, ei, ad si segenbus dicitur, quod est in iso spica circa summum culmi cacumen, minus grano. [77 deb. &c. Gal. Ours. Ital. Ours. Germ. Ein Stroh das Weinst. Hisp. Ofra. Pol. Nieszmie. Vng. Zaksolas. An. A heare.] Virg. lib. 3. Georg. nec sancta vulgò tantumla informes uti, stragemq; dedere. Ovidius 10. Metam. Raptoresq; lupos, armatosq; unguibus urfos Vitæ, & armenti saturatos caede leones. Iuuenalis Satyr. 13. Indica tigris agit rabida cum trigide pacem Perpetuam: sævis inter se conuenit ursis.

Vrsus, urf. m. f. Animal ferum, hyemorum mensum somno pinguis: cuius naturam omnem laudimè excipitur Plinius lib. 8. cap. 36. [77 deb. &c. Gal. Ours. Ital. Ours. Germ. Ein Stroh das Weinst. Hisp. Ofra. Pol. Nieszmie. Vng. Zaksolas. An. A heare.] Virg. lib. 3. Georg. nec sancta vulgò tantumla informes uti, stragemq; dedere. Ovidius 10. Metam. Raptoresq; lupos, armatosq; unguibus urfos Vitæ, & armenti saturatos caede leones. Iuuenalis Satyr. 13. Indica tigris agit rabida cum trigide pacem Perpetuam: sævis inter se conuenit ursis.

Vrsus, urf. m. f. Animal ferum, hyemorum mensum somno pinguis: cuius naturam omnem laudimè excipitur Plinius lib. 8. cap. 36. [77 deb. &c. Gal. Ours. Ital. Ours. Germ. Ein Stroh das Weinst. Hisp. Ofra. Pol. Nieszmie. Vng. Zaksolas. An. A heare.] Virg. lib. 3. Georg. nec sancta vulgò tantumla informes uti, stragemq; dedere. Ovidius 10. Metam. Raptoresq; lupos, armatosq; unguibus urfos Vitæ, & armenti saturatos caede leones. Iuuenalis Satyr. 13. Indica tigris agit rabida cum trigide pacem Perpetuam: sævis inter se conuenit ursis.

Vrsus, urf. m. f. Animal ferum, hyemorum mensum somno pinguis: cuius naturam omnem laudimè excipitur Plinius lib. 8. cap. 36. [77 deb. &c. Gal. Ours. Ital. Ours. Germ. Ein Stroh das Weinst. Hisp. Ofra. Pol. Nieszmie. Vng. Zaksolas. An. A heare.] Virg. lib. 3. Georg. nec sancta vulgò tantumla informes uti, stragemq; dedere. Ovidius 10. Metam. Raptoresq; lupos, armatosq; unguibus urfos Vitæ, & armenti saturatos caede leones. Iuuenalis Satyr. 13. Indica tigris agit rabida cum trigide pacem Perpetuam: sævis inter se conuenit ursis.

Vrsus, urf. m. f. Animal ferum, hyemorum mensum somno pinguis: cuius naturam omnem laudimè excipitur Plinius lib. 8. cap. 36. [77 deb. &c. Gal. Ours. Ital. Ours. Germ. Ein Stroh das Weinst. Hisp. Ofra. Pol. Nieszmie. Vng. Zaksolas. An. A heare.] Virg. lib. 3. Georg. nec sancta vulgò tantumla informes uti, stragemq; dedere. Ovidius 10. Metam. Raptoresq; lupos, armatosq; unguibus urfos Vitæ, & armenti saturatos caede leones. Iuuenalis Satyr. 13. Indica tigris agit rabida cum trigide pacem Perpetuam: sævis inter se conuenit ursis.

plurido cornuum, & figura, & species multum à nostrorum boum cornibus differt. Hec studiosè conquisita, ab labris argento circumdant, atq; in amplissimis epulis pro poculis utantur. Hæc Cæsar. Dicitur, ut quidam putat, hæc in hys hoc est, à montibus, quia in montibus esse cõsueverunt. Virgilius 4. Georg. Quæritas ad sacra boues lunonis, & uris imparibus ductos atra ad donaria curras. Plin. lib. 8. ca. 14. Paucissima Scythia gignit, inopia fructuum: pauca contentina illi Germaniæ insignia tamen bouum scratum generat, iubator, bifontes, excellentique & vi & velocitate uiros, quibus imperitum vulgus bubalorum nomen imponit, quum gignat Africa, vituli potius, cervæ quadam similitudine.

Vrvus, a, um, antiquum vocabulum, idem significans quod fursum versus reflexum. Hinc vrvum, vi, arati curvatura, & verbu Vrvare quod significat Circundare, ut Festo placet. Est autem vrvare ita se iactare, ut fursum denuo excitet ferrinde & utinare is dicitur, qui in aquam immeris iterum fursum versus exiit. Hinc amburvate apud Luciliū dicuntur Sali, qui eo modo corpora saltu reciprocabāt, præful ut amburvat, sic vulgus redandruat inde. Hæc ferè ex Scaligero in Varion.

Vs, penultima acuta: [77 deb. &c. Gal. Ours. Ital. Ours. Germ. Ein Stroh das Weinst. Hisp. Ofra. Pol. Nieszmie. Vng. Zaksolas. An. A heare.] Virg. lib. 3. Georg. nec sancta vulgò tantumla informes uti, stragemq; dedere. Ovidius 10. Metam. Raptoresq; lupos, armatosq; unguibus urfos Vitæ, & armenti saturatos caede leones. Iuuenalis Satyr. 13. Indica tigris agit rabida cum trigide pacem Perpetuam: sævis inter se conuenit ursis.

Vs, penultima acuta: [77 deb. &c. Gal. Ours. Ital. Ours. Germ. Ein Stroh das Weinst. Hisp. Ofra. Pol. Nieszmie. Vng. Zaksolas. An. A heare.] Virg. lib. 3. Georg. nec sancta vulgò tantumla informes uti, stragemq; dedere. Ovidius 10. Metam. Raptoresq; lupos, armatosq; unguibus urfos Vitæ, & armenti saturatos caede leones. Iuuenalis Satyr. 13. Indica tigris agit rabida cum trigide pacem Perpetuam: sævis inter se conuenit ursis.

Vs, penultima acuta: [77 deb. &c. Gal. Ours. Ital. Ours. Germ. Ein Stroh das Weinst. Hisp. Ofra. Pol. Nieszmie. Vng. Zaksolas. An. A heare.] Virg. lib. 3. Georg. nec sancta vulgò tantumla informes uti, stragemq; dedere. Ovidius 10. Metam. Raptoresq; lupos, armatosq; unguibus urfos Vitæ, & armenti saturatos caede leones. Iuuenalis Satyr. 13. Indica tigris agit rabida cum trigide pacem Perpetuam: sævis inter se conuenit ursis.